

מזרח קרוב יותר

בושרא עבאסי מציגה סדרה של אובייקטים פיסוליים שמבוססים על ציורים אוריינטליסטיים, ביניהם: "שוק ביפו" של גוסטב באוארנפינד, 1848-1904; "אמיר צעיר לומד" של עוסמאן חמדי ביי, 1841-1910; "ערבים שותים תה בחלל פנימי" של ג'ון בגנולד ברג'ס, 1829-1897; "המסגד של רוסתם פאשה" של רודולף ארנסט, 1854-1932; "חצר בארמון אלהמברה, גרנדה" של אדולף סיל, 1829-1907; "השגחה על תינוק" של יאן-בפטיסט הויסמנס, 1826-1906; ו"רגע של מנוחה" של לודוויג דויטש, 1855-1935. עבאסי מסירה את הדמויות מהציורים, מבודדת אלמנטים אדריכליים המופיעים בהם ומסבה את אלה לאובייקטים בתלת-ממד. הסצנה המקורית אמנם נעדרת, אך עבודותיה של עבאסי מלאות פרטים המשקפים הערכה לשפתם האסתטית של הציירים. כך, לדוגמה, היצירה "סביל" מבוססת על ציורו של באוארנפינד משנת 1887, 81X109 ס"מ, שמן על בד. הציור מתאר שוק הומה בעיר הנמל יפו, שהיוותה שער כניסה לירושלים. באוארנפינד, שהתיישב בפלסטין העות'מאנית בסוף המאה ה-19, תיעד בסגנון ריאליזם צילומי אלמנטים אדריכליים עירוניים המהווים את הרקע לסצנה התוססת, שבמרכזה סוחרים מציגים את מרכולתם לאורך ציר השוק. אורג מתקן שטיח ברברי, רוכל מציג פגיון לראווה, ונשים ניגשות למלא מים במעיין כשילדים לצידן. מעליהם, אישה ברעלה לבנה אופה לחם בין הגגות המעוגלים, שמהם מתנוססים בדים צבעוניים. המולת השוק מושתקת ועוברת דה-אידיאליזציה בידיה של עבאסי, שדוחקת הצידה את העדשה האוריינטליסטית ומתמקדת בהיבטים מבניים של האדריכלות המקומית. באוארנפינד היה אדריכל גרמני שהפך לצייר נוף, והתערבותה של עבאסי ביצירתו מביאה להיפוך: היא מסירה את הדמויות, המוצגות כאקזוטיות ופרימיטיביות, ומסבה פרט שהוא ייחודי למסורת האדריכלית האיסלאמית – ה"סביל" (סביל), מעין קיוסק קטן המאפשר גישה חופשית למים – לפסל רב-מדדים. ההקשר והפונקציונליות של האלמנט נעלמים ואילו פרט שגרתי מקבל את קדמת הבמה.

עבאסי משתמשת ברדוקציה כדי להתגבר על מופעים קלאסיים של בינאריות: המודרני לעומת הפרימיטיבי, הפעיל לעומת הסביל, אקזוטיות מפתה לעומת פחד מהלא מוכר, העצמי והאחר. הסטת המוקד מסובייקט לאובייקט מעלימה את יחסי הכוח והופכת את הא-סימטריה על פיה. הבחירה בציורים האוריינטליסטיים מגשרת בין הרגיל ליוצא הדופן, בין השימושי ליפה. בכך, עבאסי יוצרת מעין ארכיאולוגיה של ציור, מדמינת מחדש את העבר על מנת להעריך את ההווה, ומציעה תיעוד חזותי אלטרנטיבי הפונה לקהל המקומי.

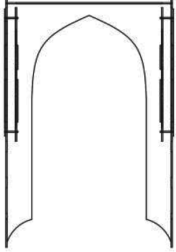
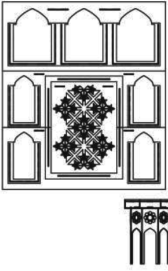
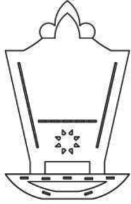
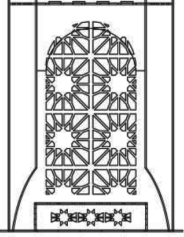
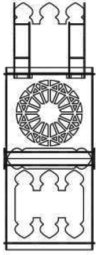
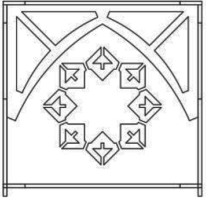
אוצרים: אִדְרִיס | ליביה טליאקוצו, ברק רובין

בושרא עבאסי, נ. 1990, חיה ויוצרת בירושלים, בוגרת המחלקה לאמנות בבצלאל – אקדמיה לאמנות ועיצוב. עבאסי היא אמנית רב תחומית המשלבת אמנות עם מדע. עבודותיה הוצגו בגלריית אל-מרכז לאמנות עכשווית במזרח ירושלים, בבית הגפן – מרכז תרבות ערבי-יהודי בחיפה, ועל-ידי האגודה לתרבות ערבית (בשיתוף הביאנלה הבינלאומית לאמנות של קלנדיה). בשנת 2021 היא הצטרפה למסלול האקדמי לשימור, רסטורציה והגנה על אמנות ציבורית במכללת דאר אל-קלימה לתרבות ואמנות בבית לחם.

מזרח קרוב יותר
شرق أقرب
Nearer East

בושרא עבאסי
بشرى عباسي
Bushra Abassi

					
כופי	Kufic	כופי	سبيل	Sabil	סביל
					
خزانة و سكملة	Cabinet & Skamleh	ארון וסקמלה	مهد	Mahed	מאהיד
					
شباك	Window	חלון	كرسي	Chair	ביסא
					
قوس	Arch	קשת			

אוצרים: ליביה טליאקוצו, ברק רובין
القيّمون: ليفيا تلياقوتسي, براك روبين
Curators: Livia Tagliacozzo, Barak Rubin